وجدان‌ها علیه ویروس صهیونیسم

«فرهیختگان» گزارش می‌دهد

میلاد جلیل‌زاده
روزنامه‌نگار

از سال ۱۹۴۸ که ویروس صهیونیسم به کالبد خاورمیانه افتاد، سیمای آمریکا تمام‌قد پشت آن درآمد و بازوی تبلیغاتی‌اش شد. چنین شایع بود که هیتلر و به‌طورکل نازی‌ها، با مسلمانان و اعراب رابطه خوبی داشته‌اند و برعکس همان‌ها به قتل‌عام و نسل‌کشی یهودیان دست زده‌اند. حالا که جنگ دوم تمام شده بود، نه‌تنها دیگر هیتلری در کار نبود، بلکه سینمای تجاری و روبه‌رونق آلمان هم زمین‌گیر شده بود. سینمای آلمان پس از دوران نازی‌ها دیگر هیچ‌گاه به شکوه گذشته‌اش برنگشت. به‌عبارتی فاتحان جنگ دوم با به‌عبارت دقیق‌تر آمریکایی‌ها، اجازه ندادند که برگردد. مثال معروفش خانم نازی ریفنشتال است که مستند «پیروزی اراده» یکی از ۱۰ فیلم کلاسیک برتر در تاریخ سینما را ساخته بود اما تا ۹۰ سالگی اجازه نشستن روی صندلی کارگردانی را پیدا نکرد و به‌طورکل آمریکایی‌ها چنان از سینمای آلمان انتقام گرفتند که کمتر عمل کینه‌توزانه‌ای را می‌شد پس از جنگ جهانی دوم نظیر آن سراغ گرفت. حالا وقت آن بود که همه‌چیز جهان را هالیوود تفسیر کند و یکی از اصلی‌ترین مولفه‌های آن حمایت از رژیم جعلی و برساخته‌ای به نام اسرائیل بود. تصویری که از اعراب و یهودیان به‌عنوان حامیان و مغضوبان نازیسم ارائه شده بود، این مجوز را برای آمریکایی‌ها صادر می‌کرد که حقیقت ماجرای فلسطین را هر طور که خواستند، بازگو کنند و کینه جهانیان از نازیسم، چشم و گوش هر مخاطب شکاکی را تا مدت‌ها بسته بود. از ابتدای تشکیل رژیم صهیونیستی در خاورمیانه و حتی پیش از آن، سینمای آمریکا به تولید فیلم‌هایی در این زمینه روآورد. به‌عنوان مثال، پیش از تشکیل رژیم صهیونیستی هالیوود فیلمی مثل «آتش متقابل» (ادوارد دیمیتریک ۱۹۴۷) را ساخت با در اثنای اعلام موجودیت آن «قول مردانه» (الیا کازان ۱۹۴۸) و «جست‌وجو» (فرد زینه‌مان ۱۹۴۸) ساخته شدند که موضوع‌شان یهودستیزی و مظلومیت تاریخی صهیونیست‌ها بود. اما با اشغال فلسطین، این رویکرد پررنگ‌تر شد؛ تا آنجا که به اعتقاد برخی کارشناسان، یک ژانر جدید به نام فیلم صهیونیستی به وجود آمد. فیلم‌هایی مثل «شمشیر در صحرا» (جرج شرمن ۱۹۴۹)، «مارگیو» (ادوارد دیمیتریک ۱۹۵۳)، «اکسودس» (اتوپرمنجر ۱۹۶۰) و... برای اولین‌بار موضوع بازگشت یهودیان به سرزمین موعود و تشکیل کشوری مستقل توسط آنها را دستمایه قرار دادند. یک نوع همزادپنداری بین آمریکایی‌هایی که پدران‌شان از اروپا به‌عنوان جویندگان طلا به این قاره آمده بودند، با یهودیانی که از اروپا برای ساختن یک سرزمین به خاورمیانه می‌رفتند، وجود داشت؛ هر دو بومیان را قلع و قمع می‌کردند و در این زمینه به خودشان حق می‌دادند و داستان را طوری روایت می‌کردند که مخاطبان نامطلع از موضوع هم به آنها حق بدهند. اما اتفاقات سال ۱۹۶۷ بعضی معادلات را به هم زد و باعث شد مردم جهان چیزهای بیشتری از مسأله فلسطین بدانند. کم‌کم شاخه‌های هنر مقاومت در سراسر جهان جوانه زدند و گفتمان هایی که مخالف صهیونیسم بودند و نمی‌شد مثل نازی‌ها به آنها اتهام فاشیستی زد و نه مثل نظام سرمایه‌داری آمریکا طرفدار صهیونیسم بودند، علیه اشغالگری صهیونیست‌ها ایجاد شدند. گفتمان چپ و عمدتا مارکسیستی از یک سو گفتمان هویت‌طلبانه عربی از سوی دیگر، به موضوع مقاومت فلسطین پرداختند و وقتی زمان کمی جلوتر رفت، این دو گفتمان در بعضی اشخاص و گروه‌ها با هم ترکیب شدند. البته سینما همچنان در سیطره آمریکا بود و تاثیرگذارترین هنر هم همین سینما به‌حساب می‌آمد. رفته‌رفته گفتمان مقاومت فلسطین به سینما هم نفوذ کرد. از فیلم‌های اجتماعی مصر و سوریه تا آثار آلترناتیو فرانسوی، موارد متعددی به موضوع فلسطین پرداختند. این موج از دهه ۶۰ میلادی شروع شد و در اواخر دهه به اوج خود رسید. پوسترهای مقاومت فلسطینی از چین مائویی تا پانوق روشنفکران فرانسوی، در بسیاری از نقاط دنیا به چشم می‌خوردند؛ هرچند گفتمان جریان غالب و مسلط رسانه‌ای در جهان، حمایت از رژیم صهیونیستی بود. هنر فلسطینی هم در این میان کوم‌پیش، افتان و خیزان، راه خود را در همین راستا دربیش گرفت. شعر فلسطین که محمود درویش بر قله آن ایستاده و هنر نقاشی دیواری در سرزمین‌های تحت محاصره یا تحت اشغال و اردوگاه‌های محل سکونت پناهجویان، دو بخش برجسته از هنر فلسطینی بودند که با موضوع مقاومت پا رزهای تبعید پیوند می‌خوردند. از ۱۹۶۷ تا ۱۹۸۲ (راهی شد، دوره آغازین هنر مقاومت در سراسر جهان داشت. از ۱۹۸۲ تا سال ۲۰۰۱ هنر مقاومت یک دوره فترت را تجربه کرد که البته درون آن هم می‌شد کوم‌پیش آثار قابل توجهی را یافت. سال ۲۰۰۱ که مجمع BDC تشکیل شد، نوع جدیدی از محکومیت رفتار صهیونیست‌ها را باعث شد که برخلاف گفتمان قبلی، نه تنها جهش‌های چپ گرایانه، بلکه مایه‌های لیبرالیستی و حقوق بشری داشت. دیگر این بحث مطرح نبود که اساسا وجود رژیمی به نام اسرائیل مشروعیت قانونی ندارد، بلکه عمده بحث این جنبش جدید بر سر رفتاری بود که با فلسطینی‌ها می‌شد. موازی با تمام این موج‌ها، اتفاقات دیگری در سطوح مختلف سیاسی دنیا هم رخ می‌داد که روی گفتمان‌های موجود درباره مسأله فلسطین تاثیرگذار بود. مهم‌ترین اتفاق در این خصوص را می‌شد انقلاب اسلامی ایران در سال ۱۹۷۹ میلادی دانست. این انقلاب در ایران باعث شد در یکی از بزرگ‌ترین و مهم‌ترین کشورهای منطقه، نه‌تنها رژیمی که تا آن روز حامی و دوست صهیونیست‌ها به‌حساب می‌آمد، سقوط کند، بلکه هسته جدیدی از مقاومت شکل بگیرد. این هسته جدید نه پایه گفتمانی‌اش را بر مارکسیسم بنا نهاده بود، نه هویت‌طلبی عربی و نه چنان که در آینده باب شد، گفتمان‌های لیبرالیستی و حقوق‌بشری؛ گفتمان جدید اسلامی بود و مدافع مستضعفان جهان. بسیاری از افرادی که با تشکیل جمهوری اسلامی در ایران به مناصب دولتی و حکومتی رسیدند، پیش از آن در جبهه مقاومت فلسطین و لبنان علیه صهیونیست‌ها به‌صورت چریکی جنگیده بودند. رفته‌رفته ایران تبدیل به بزرگ‌ترین دشمن رژیم صهیونیستی شد و بخش اعظم هنر مقاومت فلسطین به داخل مرزهای ایران آمد. سینمای ایران در این رابطه آثار متعددی ساخت که البته به جز یک مورد (فیلم بارمانده ۱۲۷۴) اکثرشان به کیفیت مطلوبی نرسیدند؛ اما شعر و داستان و پوستر و نقاشی و کاریکاتور به جاهای خیلی خوبی رسیدند. گفتمان مقاومت فلسطین تابه‌حال همواره در پی رساندن صدای مظلومان فلسطینی به سراسر جهان بوده و نوید و امید پیروزی در آن چندان به چشم نخورده است. اما یکی از اتفاقات دیگری که در اوایل قرن ۲۱ میلادی شروع شده و همچنان ادامه دارد، پیروزی‌هایی است که جبهه مقاومت در برابر رژیم صهیونیستی، عمدتا برای اولین‌بار به دست آورد. از مقاومت ۳۳ روزه حزب‌الله لبنان در برابر ارتش صهیونیستی تا موشک‌باران شهرهای اسرائیل توسط محاصره‌شدگان نوار غزه در ماه می ۲۰۲۱ به تلافی قتل‌عام و اشغال منازل فلسطینیان، روزبه‌روز بر ابعاد و تاثیرات چنین اتفاقاتی اضافه کرده است. سینمای ایران در این زمینه هم اگر آثاری تولید کرده اما به اندازه خود این وقایع موثر و شکوهمند نبوده‌اند و درعوض باز هم ادبیات و هنرهای تجسمی جلوه بهتری داشتند. در جریان درگیری‌های اخیر میان صهیونیست‌ها و مردم غزه، به‌واسطه ظلم آشکاری که رژیم صهیونیستی به خرج داد، خیلی از وجدان‌های بیدار دنیا واکنش نشان دادند. هنرمندان بسیاری در سراسر جهان به محکوم کردن اقدام صهیونیست‌ها در اشغال منازل فلسطینی‌ها و برخوردهای خشونت‌آمیز با مردم این منطقه پرداختند. تصاویر کودکان زیبا و بی‌گناه فلسطین که توسط نظامیان رژیم صهیونیستی به قتل رسیدند، در سراسر دنیا دیده شد و این رفتار که به آپارتاید و چیزهایی از این دست تعبیر شد، توسط بسیاری از چهره‌های مشهور دنیا ظالمانه قلمداد شد. البته این به معنی خلق آثار هنری در این زمینه نبود. در ایران اما به شکل معناداری اکثریت قاطع هنرمندان و چهره‌های مشهور سینما و موسیقی، درباره مساله فلسطین سکوت کردند، طوری که چند روز پس از رخ دادن این اتفاقات، مجید مجیدی، کارگردان شناخته‌شده و صاحب‌نام سینمای ایران با نوشتن متنی به این رفتار آنان اعتراض کرد. درباره دلایل سکوت سلبریتی‌های ایرانی راجع به مساله فلسطین بحث مستوفا و مستقلی لازم است؛ اما یکی از عمده‌ترین دلایل قضیه را می‌شود این دانست که پیج‌های مجازی این افراد به محلی برای کسب درآمد آنها تبدیل شده و به‌سختی می‌توان از آنها توقع داشت که به‌واقع برای دل خودشان یا به‌خاطر اعتقاد به چیزی که دارند (به فرض اعتقاد قلبی این افراد به ظالمانه بودن رفتار صهیونیست‌ها در برابر فلسطینیان) در این صفحات موضع‌گیری سیاسی و اجتماعی خاصی را منتشر کنند. مهم‌ترین جنبش بین‌المللی که در قرن جدید به نفع فلسطینی‌ها موضع گرفت و علیه صهیونیست ایستاد BDC است؛ جنبشی در راستای بایکوت رژیم صهیونیستی، عدم سرمایه‌گذاری در آن و تحریم رویدادهای مختلف آن که هدفش فشار روی اسرائیل برای بازگشت به تعهدات توصیف‌شده‌اش در قوانین بین‌المللی، خروج از سرزمین‌های اشغالی، حذف دیوار حائل در کرانه غربی، برابری کامل بین شهروندان عرب فلسطین و یهودیان و احترام، محافظت و ارتقای حقوق پناهندگان فلسطینی برای بازگشت به خانه‌ها و املاک خود است. این جنبش که توسط کمیته ملی BDS فلسطین سازمان یافته و هماهنگ شده، از مدل جنبش ضدآپارتاید در آفریقای جنوبی الگوبرداری کرده است. غیر از جنبه‌های اقتصادی، به لحاظ فرهنگی، جنبش BDS معتقد است که اسرائیل از فرهنگ به‌عنوان نوعی تبلیغ برای توجیه اشغالگری، استعمار مهاجران و آپارتاید در مردم فلسطین استفاده می‌کند. بنابراین، استدلال می‌شود که این رژیم باید تحت تحریم فرهنگی مانند تحریم آفریقای جنوبی در دوران آپارتاید قرار گیرد. طبق BDS، اکثر نهادهای فرهنگی اسرائیل از «نهاد سلطه‌طلب صهیونیستی» حمایت می‌کنند و بنابراین در جنایات اسرائیل نقش دارند و باید تحریم شوند. البته جنبش BDS بین افراد و موسسات تمایز قائل می‌شود و به‌رخلاف تحریم فرهنگی علیه آفریقای جنوبی، تحریم فرهنگی BDS افراد را هدف قرار نمی‌دهد و با توسل به بحث حق آزادی بیان، تحریم‌ها را بر اساس هویت یا نظر افراد رد می‌کند که در نتیجه محصولات فرهنگی اسرائیل فی‌نفسه قابل تحریم نیستند. از میان چهره‌های بسیار مشهور هنری در دنیا، کسی را نمی‌توان میان افراد جنبش لیبرال BDS دید اما چهره‌های دانشگاهی، روزنامه‌نگاران، داستان‌نویسان و فیلمسازان داستانی متعددی وجود دارند که عمدتا متعلق به سه کشور آمریکا، انگلستان و هند هستند و اخیرا هنرمندانی از ایرلند هم به این جریان پیوسته‌اند. یکی از اخبار مهم سال ۲۰۱۹ در عرصه هنر، پیوستن ۷۶ نوازنده ارویایی به این جنبش بود و این اتفاق از آنجا که رژیم صهیونیستی تبلیغات ویژه‌ای روی موسیقی دارد و تنها رویداد هنری جهانی که در آن برگزار شده، چند فستیوال موزیک بوده است، اهمیت قابل توجهی پیدا کرد. البته پیروا اتفاقات اخیری که ماه رمضان ۲۰۲۱ در قدس شرقی و نوار غزه رخ داد، هنرمندان بسیاری که چهره‌های مشهوری بودند، به‌صورت شخصی و غیرسازمان‌یافته اقدامات رژیم صهیونیستی را محکوم کردند. از تاتالی یوتنبرگ، بازیگر یهودی سرشناس هالیوود و متولد فلسطین اشغالی که پیش از این هم سفر به این سرزمین را تحریم کرده بود تا هزینه‌یکنای دیگری مثل رابرت دنیرو، خواهر بارد و پنه لوپه کروز در میان این افراد وجود داشتند. جان استوارت یکی از مشهورترین شومن‌های آمریکایی، راجر واترز خواننده گروه پینک‌فلوید، بنکسی هنرمند خیابانی مرموز و بسیار مشهور و جی کی رولینگ نویسنده مجموعه هری پاتر، از دیگر چهره‌های مشهور هنری هستند که به‌صراحت از فلسطینی‌ها حمایت کردند و رژیم صهیونیستی توسط آنها محکوم شد. البته از طرفی هنرمندانی مانند سلنا گومز و ریحانا بلافاصله بعد از انتشار پست‌های حمایت از فلسطین با حمله صهیونیست‌ها مجبور به عقب‌نشینی شدند. چنین حملاتی جز نقد دیگر را هم وادار به تعدیل مواضع ضداسرائیلی کرد که نشان‌دهنده میزان نفوذ لابی‌های صهیونیستی در مناسبات اقتصادی دنیای هنر، به‌خصوص در غرب است.

عاطفه جعفری
روزنامه‌نگار

نسل کشی‌شان را ادامه می‌دهند و هیچ چیزی جلودارشان نیست، تقریبا ۱۰ روز است که رژیم صهیونیستی، بمباران در فلسطین را شروع کرده است. عکس‌هایی که در فضای مجازی این روزها دست به دست می‌شود، کودکان و جوانانی را نشان می‌دهد که با سپر کردن جان‌شان از وطن‌شان دفاع می‌کنند. در این بخش به هنرمندان و فعالان اجتماعی‌ای پرداختیم که به این موضوع واکنش نشان دادند و بی‌تفاوت از کنار این موضوع عبور نکردند.

راجر واترز

راجر واترز، خواننده انگلیسی است که همه او را با اظهاراتی که علیه رژیم صهیونیستی دارد، می‌شناسند. خواننده گروه پینک‌فلوید از سال ۲۰۰۶ و بعد از جنایت‌هایی که رژیم صهیونیستی انجام داد، کنسرتش را در تل‌آویو لغو کرد و در سال ۲۰۱۰ آهنگی برای مردم فلسطین خواند که خیلی سریع در دنیا پخش شد. او این بار هم در توئیتر بعد از جنایت‌های رژیم صهیونیستی نوشت: «رسمی شده است. اسرائیل یک حکومت آپارتایدی است. ویدئوهای تخلیه خانه‌ها در منطقه شیخ جراح به قصد نسل‌کشی را ببینید.»

سوزان ساراندون

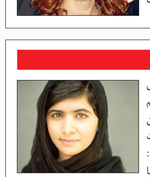

سوزان ساراندون، هنرپیشه آمریکایی هم‌یکی از کسانی بود که درمورد مساله فلسطین و این جنایت‌ها، ساکت نماند و در واکنش به مسائل این چند روز نوشت: «همبستگی با ملت فلسطین که با پاکسازی قومی روبه‌رو هستند، ضروری است. آنها به دست دولت اسرائیل و سازمان‌های یهودی دارند ترور می‌شوند. دنیا دارد تماشا می‌کند.»

ملاله یوسف زی

ملاله یوسفزی، فعال حقوق بشر که این سال‌ها همه تلاشش را برای حقوق مردم پاکستان انجام داده است، درمورد مساله فلسطین هم ساکت نمانده است و در توئیت‌های مختلف سعی کرده است تا ذهن همه مردم دنیا را به این موضوع حساس کند. او در یک سلسله توئیت به جنایت‌های اسرائیل پرداخت و با انتشار عکس‌های مختلف نوشت: «اینکه کودکان کشته شوند و خیلی راحت صدای هیچ کسی در دنیا درنیاید، فاجعه است. من اینجا هستم تا بگویم چشم‌هایتان را باز کنید و مردم مظلوم را تنها نگذارید.»

مارک رافلو

مارک‌رافلو، بازیگر آمریکایی که همه او را با بازی در نقش هالک می‌شناسند، بعد از توئیت‌های ملاله یوسف‌زی، به این موضوع واکنش نشان داد و با بازنشر کردن مطالب او نوشت: «خشونت در اورشلیم جهویزه علیه کودکان- غیرقابل تحمل است. این نژاد طولانی به قیمت جان کودکان بسیاری و آینده آنها تمام شده. رهبران سیاسی باید فورا اقدام کنند، وقتی کودکان و شهروندان در امان نیستند صلحی وجود ندارد.» وی همچنین خواستار تحریم رژیم صهیونیستی از سوی دولت‌ها شده بود نوشت: «۱۵۰۰ فلسطینی دارند نفی بلد می‌شوند. همان طور که تحریم رژیم آپارتایدی آفریقای جنوبی جواب داد اکنون وقت تحریم اسرائیل برای فلسطینی آزاد است.»

بنکسی

او را با هنر خیابانی‌اش می‌شناسند و همیشه اعتراض‌هایش را با نقاشی‌هایش نشان می‌دهد، او با رسم هنرمند مرموز می‌شناسند، اما کسی اسمش را نمی‌داند، او در آثارش به موضوع فلسطین هم پرداخته است، البته به شیوه مخصوص خودش. کارهای بنکسی جهت‌گیری‌های مشخص سیاسی و اجتماعی دارد. درون‌مایه بسیاری از کارهای او را مفاهیمی ضدجنگ، ضدسرمایه‌داری، ضدفاشیسم، ضدامپریالیسم و... تشکیل می‌دهد. در فوریه ۲۰۱۵ بنکسی کلیپسی به نام «امسال را سالی کن که مقصدی جدید کشف می‌کنی» درسایه سفرش به نوار غزه منتشر کرد.

بنکسی طی سفرش به غزه چند اثر هنری خلق کرد که یکی از آنها گربه‌ای بود روی خرابه‌های خانه‌ای که اسرائیل ویرانش کرده بود («می‌خواستم عکس‌های تخریب غزه را در ویگاده‌ان نشان دهم، اما در اینترنت مردم فقط به تصاویر گربه‌ها نگاه می‌کنند») و دیگری چند کبودک که تاب‌بازی می‌کنند و تاب‌ها از یک برج دیده‌بانی آویزانند. مدیر برنامه‌هایش به نیویورک‌تایمز گفته بود: «نمی‌خواهم طرف فلسطین یا اسرائیل را بگیرم. اما وقتی می‌بینی کل محله‌های حومه شهر به تلی از خاک مبدل شده و هیچ امیدی هم به آینده نیست، شهر رنگ می‌بازد. به‌خاطر خودمان هم که شده باید این مشکل را رفع کنیم.» بنکسی در کنار نقاشی‌های روی دیوار حائل کرانه باختری، هتلی هم تاسیس کرده است.

هتلی متفاوت به نام «The Walled Off» که قفقد چهار متر از دیوار بتنی در کرانه باختری فاصله دارد و تمام اتاق‌های آن منظره‌ای رو به دیوار دارند.

بنکسی درمورد اتفاقات اخیر با گذاشتن یک نقاشی در فضای مجازی نوشت: «هیچ وقت این جنایت فراموش نمی‌شود...»

جیجی حدید

جیجی حدید، مدل آمریکایی هم که پدرش دورگه آمریکایی-فلسطینی است، در اینستاگرامش نوشت: «چطور از برابری نژادی یا قومی دفاع می‌کنیم، از حقوق اقلیت‌های جنسی و حقوق زنان دفاع می‌کنیم، درباره رژیم‌های فاسد می‌نویسیم، اما هنوز سنتی را که بر فلسطینی‌ها می‌شود نادیده می‌گیریم؟ نمی‌شود از حقوق بشر به‌صورت انتخابی حمایت کرد. این‌طوری هیچ چیز جمع نمی‌شود.» خواهرش بلا حدید نیز نوشت: «همیشه برایشان گریه می‌کنم؛ برای برادران و خواهران فلسطینی که اکنون بی‌پشت و پناه و وحشت‌زده هستند.»

جیمز کندی

جیمز کندی، ترانه‌سرا نیز در واکنش به حرف‌های گل گدوت نوشت: «گل گدوت اشتباه می‌کند. اسرائیل در جنگ با فلسطین نیست. اسرائیل دارد فلسطین را قصابی می‌کند. و یک‌بار دیگر دارد این کار را انجام می‌دهد.»

بن نورتون

بن نورتون روزنامه‌نگار هم نوشت: «سرباز اسرائیلی که بدل به بازیگر مولتی میلیونر هالیوودی فیلم «زن شگفت‌انگیز» شده است، پیام‌های بی‌معنی می‌فرستد و برای رژیم آپارتایدی اسرائیل دعا می‌کند و با این کار از پاکسازی قلسطینی‌ها و فروریختن بمب‌ها بر اردوگاه‌های بی‌حفاظ غزه حمایت می‌کند.»

لیندا هیدی

لیندا هیدی، هنرپیشه انگلیسی هم موضوع این روزهای فلسطین را مهم دانسته و در مورد این موضوع نوشت: «کاش چشم‌تان را باز می‌کردید و می‌دیدید که اینها (اسرائیلی‌ها) درحال انجام چه کاری هستند و چه جنایتی انجام می‌دهند اما شما (سیاستمداران) چشم‌ها را بسته‌اید و خون کودکان را نمی‌بینید.»

ارون واللی

گل گدوت، بازیگر اسرائیلی با گذاشتن پستی در فضای مجازی نفرت‌ها را به‌سمت خود برگرداند. او که به دفاع از مردم اسرائیل پرداخته بود، با موج واکنش‌های اعتراض‌آمیز روبه‌رو شد؛ ارون واللی نوشته در واکنش به حرف‌های او نوشت: «اظهارات گل گدوت به‌مراتب بدتر از ویدئویی است که سال پیش به‌عنوان یک تصویر بی‌خرانه و گنگ ارائه شد.» وی می‌نویسد: «آزاد و امن. برای اسرائیل؟ همان دولتی که اشغال نظامی کرده، سرقت زمین انجام داده و پاکسازی قومی علیه فلسطین انجام داده است. وی در پایان از هشتگ فلسطین آزاد استفاده کرد.»

خاویر باردم و پنه لوپه کروز

خاویر باردم و همسرش پنه لوپه کروز، در زمان جنگ غزه کارهای زیادی انجام دادند، در آن زمان با امضای طوماری به حمایت از مردم فلسطین پرداختند، در این طومار که بیش از ۷۰ هزمند اسپانیولی زبان آن را امضا کرده بودند، حمله اسرائیل به غزه، نسل کشی عنوان شده بود و امضا کنندگان خواستار محکومیت این حمله از سوی اتحادیه اروپا شدند. این کار با هجمه سنگین لابی صهیونیستی به این زوج همراه شد، ولی باردم بر موضع خود پافشاری کرد و رژیم صهیونیستی را عامل قتل کودکان بی‌گناه دانست. کروز و باردم، این اقدام خود را درخواست برای صلح عنوان کردند. در اتفاقات اخیر هم باردم با انتشار پست‌های مختلف دوباره این موضوع را یادآوری کرد و خواست تا همه نسبت به اوضاع فلسطین بی‌تفاوت نباشند.

جان استوارت

جان استوارت، شومن آمریکایی هم در برنامه معروفش «دیلی شو» و هم در فضای مجازی به حمایت از فلسطین بارها نوشت و حتی سعی می‌کرد تا حمایت‌ها را بیشتر و بیشتر کند و همه کارهایش باعث شد با انتقادهایی از سوی محافل صهیونیستی در آمریکا روبه‌رو شود، او درمورد اتفاقات اخیر در فلسطین هم در فضای مجازی نوشت: «اسرائیل باید درمورد جنایت‌هایش آگاه شود و بداند کارهایش نتیجه بدی برای او خواهد داشت.»

رابرت دنیرو

رابرت دنیرو، بازیگر سرشناس هالیوود هم همیشه ذغده انسانی دارد و برای موضوع‌های مختلف واکنش نشان می‌دهد، او در زمان جنگ غزه، اظهارات تندی علیه حمایت آمریکا از رژیم صهیونیستی داشت و نوشت: «مقصر اصلی این ماجرا آمریکاست؛ مطمئن باشید اگر آمریکا از اسرائیل حمایت نمی‌کرد، تل‌آویو هرگز جرأت دست زدن به چنین اقدامی را نداشت.» او همچنین درمورد اتفاقات اخیر فلسطین و جنایت‌های رژیم صهیونیستی نوشت: «باید مخالف این نسل‌کشی بود و هر کسی را که موافق آن است به چالش کشید. ما نباید آنها (فلسطینی‌ها) را فراموش کنیم. کودکان کشته می‌شوند و همه ساکتند و این جنایت را نادیده می‌گیرند.»

راسل ادوارد براند

راسل ادوارد براند، بازیگر و کمدین انگلیسی نیز از جمله هنرمندانی است که ماجرای حمایت او از فلسطینی‌ها شهرت دارد. براند خواستار تحریم کالاهای اسرائیلی شد و همین موضع باعث شد تا صهیونیست‌های انگلیسی نسبت به فلسطینی‌ها اعمال می‌کند، خواستار پاسخگویی دولت اسرائیلی نسبت به این وحشی‌گری‌ها شد. او همچنین به تاثرگی در واکنش به جنایت‌های اخیر نوشته است: «ما نباید در مقابل این وحشی‌گری سکوت کنیم.»

منال عیسی

منال عیسی، بازیگر لبنانی با اقدامی که در حمایت از مردم فلسطین انجام داد به یکی از خبرسازترین هنرمندان حاضر در هفتادویکمین دوره جشنواره کن تبدیل شد. او با پلاکاردی که در آن نوشته شده بود: «حمله به مردم غزه را متوقف کنید» روی فرش قرمز جشنواره حاضر شد، این اقدام باعث شد که عیسی از جایزه بهترین بازیگر زن آن سال دور شود، اما به‌خاطره اقدام شجاعانه‌اش در تاریخ جشنواره کن باقی بماند. منال عیسی هم با توئیت کردن پست‌های مالامبه یوسف زی نوشت: «من نمی‌دانم چرا باید این همه جنایت در حق مردمی انجام شود که خواستار زندگی بسا آرامش هستند و این آرمش حق آنهاست.»

تاتالی یوتنبرگ

تاتالی یوتنبرگ، بازیگر یهودی سرشناس هالیوود و متولد فلسطین اشغالی، چندی پیش در جریان گفت‌وگو با یک رسانه عربی، قانون «کشور ملی یهود» در پارلمان رژیم صهیونیستی را نژادپرستانه و اشتباه توصیف کرد. یوتنبرگ حتی جایزه جنسیس ۲۰۱۸ که از سوی اسرائیل به شخصیت‌های برتر یهودی اهدا می‌شود و یک‌میلیون‌دلار ارزش دارد را رد کرد. او گفته بود: «متاسفانه زندگی مردم و حیات شخصی آنها به تصمیم سیاستمداران وابسته است. من امیدوارم همگان برای مردم و همسایگان‌شان عشق و محبت فراهم و شرایطی را ایجاد کنند که همه باهم زندگی کنند.» یوتنبرگ همچنین با انتشار عکس‌هایی در فضای مجازی‌اش با انتقاد از رژیم صهیونیستی نوشت: «من نمی‌دانم چرا باید این همه جنایت در حق مردمی انجام شود که خواستار زندگی بسا آرامش هستند و این آرمش حق آنهاست.»

جی کی رولینگ

رولینگ، نویسنده مشهور مجموعه «هری پاتر» نیز از جمله هنرمندانی است که در سال‌های گذشته به حمایت از فلسطینی‌ها پرداخته است. وی در سال ۲۰۱۵ بیانیه‌ای را منتشر کرد که در آن با اشاره به بی‌عدالتی‌ای که رژیم صهیونیستی نسبت به فلسطینی‌ها اعمال می‌کند، خواستار پاسخگویی دولت اسرائیلی نسبت به این وحشی‌گری‌ها شد. او همچنین به تاثرگی در واکنش به جنایت‌های اخیر نوشته است: «ما نباید در مقابل این وحشی‌گری سکوت کنیم.»

ناتالی پورتمن

ناتالی پورتمن، بازیگر یهودی سرشناس هالیوود و متولد فلسطین اشغالی، چندی پیش در جریان گفت‌وگو با یک رسانه عربی، قانون «کشور ملی یهود» در پارلمان رژیم صهیونیستی را نژادپرستانه و اشتباه توصیف کرد. پورتمن حتی جایزه جنسیس ۲۰۱۸ که از سوی اسرائیل به شخصیت‌های برتر یهودی اهدا می‌شود و یک‌میلیون‌دلار ارزش دارد را رد کرد. او گفته بود: «متاسفانه زندگی مردم و حیات شخصی آنها به تصمیم سیاستمداران وابسته است. من امیدوارم همگان برای مردم و همسایگان‌شان عشق و محبت فراهم و شرایطی را ایجاد کنند که همه باهم زندگی کنند.» پورتمن همچنین با انتشار عکس‌هایی در فضای مجازی‌اش با انتقاد از رژیم صهیونیستی نوشت: «من نمی‌دانم چرا باید این همه جنایت در حق مردمی انجام شود که خواستار زندگی بسا آرامش هستند و این آرمش حق آنهاست.»

ادامه از صفحه ۱۲

ادامه در صفحه ۱۳

جارسو

برای نخستین‌بار؛ کارگردان «انگل» انیمیشن می‌سازد

خبرگزاری مهر به نقل از وارایتی گزارش کرد یونگ جون‌هو، کارگردان کره‌ای برنده جایزه اسکار برای فیلم «انگل»، اعلام کرد درحال کار برای ساخت فیلمی انیمیشنی درباره انسان‌ها و موجودات ساکن در دریاهای عمیق است. کارگردان سرشناس کره‌ای اعلام کرد از سال ۲۰۱۸ مشغول همکاری با کمپانی کره‌ای «Creative Party۴th» برای نوشتن فیلمنامه این انیمیشن بوده است. این فیلمنامه درماه‌آوریه کامل شد. یونگ درعین حال مشغول نوشتن فیلمنامه‌ای برای یک فیلم انگلیسی زبان است که به تازگی روشن شده با همکاری انگلستان و آمریکا ساخته می‌شود. این فیلم اولین فیلمی خواهد بود که یونگ جون‌هو پس از «انگل» روی صندلی کارگردانی‌اش می‌نشیند. یونگ از یک فعالیت مهم فیلم هم دارد و آن حضورش به‌عنوان رئیس هیات داوران بخش رقابتی جشنواره فیلم‌ونیز است که اواخر آگوست و اوایل سپتامبر (مرداد) برگزار می‌شود. کمپانی کره‌ای که یونگ برای تولید اولین انیمیشن خود با آن همکاری می‌کند، تولید کننده فیلم‌های قبلی یونگ یعنی «برف روب»، «او کجا» و «مادر» هم بوده است. این کمپانی تولید «خدمتکار» و «سوخت‌رسان» پارک جان‌ووک را هم برعهده داشت. در عین حال یونگ درحال کار برای تولید سریال «انگل» برای شبکه اچ‌بی‌او هم هست و علاوه‌بر آن به‌عنوان تهیه‌کننده درامی درباره مهاجران با عنوان «مه دره» قرار است کار کند. مت پالمر که کارگردان «کالیبر» بود نویسندگی و کارگردانی «مه دره» را برعهده دارد.

حمید حسام: جایزه شهید همدانی با تایید سردار سلیمانی رقم خورد

به گزارش مرکز اسناد و تحقیقات دفاع مقدس، حمید حسام، از پایه‌گذاران دوسالانه «انتخاب آثار برتر مدافعان حرم» جایزه سردار شهید حاج حسین همدانی را درباره شکل‌گیری این رویداد گفت: «جرقه این کار برمی‌گردد به سفری که بنده همراه محسن مومنی شریف، رئیس وقت حوزه هنری، به دعوت حزب‌الله لبنان در سال ۱۳۹۶ به کشور لبنان داشتیم. بعد از دیدار با سیدهاشم صفی‌الدین، مسئول اجرایی خودش الله و صحبتی که درباره نقش مدافعان حرم به‌ویژه شهید حاج حسین همدانی شد، ما این مساله را در آنجا مطرح کردیم که جایزه‌ای با عنوان «جایزه مدافعان حرم» در فضای فرهنگی کشورمان خالی است.» وی به چرایی عنوان این جایزه به نام «شهید حاج حسین همدانی» اشاره کرد و توضیح داد: «شهید همدانی به‌عنوان یک پیش‌قراول و طلایه‌دار، به تشخیص سردار شهید حاج قاسم سلیمانی به‌عنوان فرمانده سپاه سوریه معرفی می‌شود. این معرفی دقیقا در تاریخی اتفاق می‌افتد که بحران در سوریه آغاز می‌شود. نکته اینجاست که زمانی شهید همدانی کار را شروع می‌کند که دقیقا تا زمان شهادت حاج قاسم ۸ سال تمام طول می‌کشد. این یک اتفاق خیلی معنادار است؛» این نویسنده با ذکر این نکته که طراحی جایزه انتخاب آثار برتر مدافعان حرم در زمان حیات شهید سلیمانی با هماهنگی